

Útjaink és kútjaink

Utak és kutak, avagy döntések és azok következményei.

Az életet úgy is fel lehetne írni, mint a meghozott döntések, választások, az idők során, majd azoknak a következményei, ami miatt újabb választások elé állunk. Egy végtelen körforgás, ami elől nincs menekvés. Én nem hiszek a sorsban, csak abban, hogy a döntéseink határoznak meg minket.

De úgy is fel lehet írni ezt az egészet, mint utak és kutak. Az utak, egyértelműen az életünk lefolyását jelképezi. Hosszúak lehetnek, rövidek és akár el is ágazhatnak. Ezek az elágazások a döntéseink. Mikor megszületünk, a szüleink azok, akik döntenek nekünk. Megmutatják, az általuk helyesnek vélt irányt egy-egy ilyen kereszteződésben. Majd egyre többször indulunk el úgy, hogy magunk döntünk. Az elejében még talán könnyű. Milyen hobbit akarunk csinálni? Kivel barátkozzunk? Minden út világos és tiszta, nem nehéz döntés. Majd ahogy idősödünk, szembe találjuk magunkat azzal a ténnyel, hogy már csak nem kettő, vagy három irány van. Rengeteg van. Elsőnek talán akkor találkozunk ezzel a sok felé ágazódó úttal, mikor iskolát kell választunk, általános után. Van, akinek négy vagy öt ilyen útja van csak, hiszen már nagyjából tudja miben jó, mit szeretne a jövőben. Van, akinek még ennél kevesebb, hiszen ő már tisztán látja azt, hogy mit akar csinálni. Van, akinek nem is kell választania, hiszen az eddigi választásai, vagy a döntések, amiket érte hoztak leegyszerűsítette ezt az utat neki. Például ha valaki kiskora óta sportol, akkor egyszerűen csak tudja hová kell mennie, talán pár iskolából választhat, de az nem befolyásolja igazán az útja kialakulását. Még. Aztán pedig ott vannak azok, akiknek tíz, vagy annál több útjuk van. Ők azok, akiknek az eddigi útjai nem vezettek túlságosan sehová sem. Csak mentek előre, és tették, amit tenniük kellett, de nem találták meg mit akarnak csinálni az életben. Nincsenek tisztában azzal, hogy mire képesek, mik a határaik, mik azok a dolgok, amikhez értenek. Nem azt mondom, hogy ezek az emberek rossz döntéseket hoztak ezelőtt, hiszen még nagyjá csak gyerekek, de azt sem mondom, hogy mindent jól csináltak. Döntöttek, és most itt vannak a következmények. Az a sok út. Nagyon sok mögött viszont ott van valami, amire nincsenek felkészülve még. Ott vannak az utak mögött, a kutak.

A kutak, azok a döntéseink következményei. Mély gödrök, amibe az ember bele fog esni. Nem tehet mást, hiszen bizony ez mind az élet velejárója. Kútba kell esni. Azok a pillanatok, mikor tudjuk, hogy valamit elrontottunk. Azok az esetek, mikor az élet csak egyszerűen ránk borít mindent, azok az esetek ezek a kutak. Ki kell mászni belőlük, vagy ha az ember benne marad mélyebbre és mélyebbre süllyed, és a végén megfullad. Nem minden kút mély, vagy félelmetes, egyszerűen csak egy hiba, amivel szembesülnek az emberek. De sosem szabad ezeket a kis vízzel teli lyukakat félvállról venni, hiszen ezek jelezhetnek egy mélyebb, sötétebb dolgot is.

Mikor utat választunk, mindig ott van mögötte az a lehetőség, hogy beleesünk a kútba. Mint például mikor az iskolát, munkahelyet vagy az egyetememet választ valaki. Ha rossz útra térsz, mély kútba eszel, amiből ki kell másznod, és tovább kell menned. Mi garantálja, hogy

ha tovább mész, nem fogsz kútba esni megint? Semmi. A te döntésed, hogy mit csinálsz, miután vizesen, és átfázva kikászálódasz onnan. Mész tovább, vagy azt a kis mellékutat választod, ami ott kandikál ki az út széléből? Elhagyod a munkahelyed, vagy legalábbis gondolkodsz azon, hogy kezd saját vállalkozást vagy új helyet keresel. Esetleg otthagysz az egyetemet, vagy másra mész. A hobbidból próbálsz pénzt keresni. Ott az a kis mellékút is lehet megoldás. De nem mindig az a helyes út. Ott is van kút, lehet nagyobb, mint az előző.

Miből fogod tudni akkor, hogy melyik utat választ? Vissza kell nézned az útra, amit eddig tettél elsőnek, majd döntened kell. Nem mindig az az legjobb megoldás, ha feladod. Nagyon gyakran ezek a kis utak követnek téged. Ott áll a lehetőség, hogy dönts, ha úgy érzed, de mehetsz tovább is, csak átgondolod az előző választásod és hogy miért ez lett a következménye. Az élethez gondolkodni kell. Fejlődni és megfigyelni.

Vannak olyan utak is, amik csak megjelennek. Hirtelen előtted nyílnak ezek a spontán lehetőség és általában ezek nagyon rövid életűek, az esély pedig egy végtelennek tűnő kúthoz mindig ott van. A kérdés az, hogy megléped-e.

Az élet nem egy előre megtervezett pálya, ahol az embereknek haladniuk kell, és akár hogy is próbálnak más útra térni, mindig visszakerülnek erre az elméletben létező vonalra. Az élet egy folyamatosan változó, kusza utazás, amit nekünk kell felfedezni. Nincs térkép hozzá, az iránytű pedig a szívünk és az agyunk. Egyszer, majd ha az egész végére érünk, akkor fogjuk látni, hogy mit is csináltunk. Az összes kutat, az összes utat, minden döntést, ami ahhoz kellett, hogy ott fejeződjön be az egész, ahol majd az utolsó pillanatainkban leszünk.